

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 19 shator 2019
Nr. Ref.:RK 1426/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. KIo7/19

Parashtrues

Shemsi Hajrizi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Vendimit për pezullim të marrëdhënies
së punës, të 19 tetorit 2016**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Shemsi Hajrizi, nga komuna e Vushtrrisë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston kushtetutshmérinë e Vendimit të Ministrisë së Drejtësisë me nr. 1239, të 19 tetorit 2016, për pezullimin e marrëdhënies së punës.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kérkesës nuk ka qartësuar saktësisht se cilat të drejta dhe liri themelore të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) i janë cenuar përmes vendimit të kontestuar.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kérkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 11 janar 2019, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 15 janar 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Selvete Gérxhaliu-Krasniqi.
7. Më 28 janar 2019, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe kerkoi nga ai që të plotësonte formularin zyrtar të Gjykatës.
8. Më 6 shkurt 2019, parashtruesi i kérkesës e dorëzoi në Gjykatë formularin e kérkesës.
9. Më 4 shtator 2019, Kolegji shqyrties shqyrtoi reportin e gjyqtares raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmérinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

10. Parashtruesi i kérkesës ka qenë i punësuar në Shërbimin Korrektues të Kosovës, në pozitën zëvendësdrejtor i përgjithshëm për staf dhe infrastrukturë.
11. Më 14 tetor 2016, Prokuroria Themelore në Prishtinë, përmes shkresës me nr. BI. nr. 47/2016, kishte njoftuar Ministrinë e Drejtësisë se kishte ngritur aktakuzë kundër parashtruesit të kérkesës, nën dyshimin e bazuar se kishte kryer veprën penale që ndërlidhet me punën dhe detyrat e tij zyrtare të përcaktuara me nenin 422 [Keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar] par. 1 dhe 2. 1, 2. 2 dhe 2. 3 të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPK).

12. Më 19 tetor 2016, Ministria e Drejtësisë, përmes Vendimit me nr. 1239, kishte pezulluar nga puna parashtruesin e kërkesës, ndër të tjera duke arsyetuar “*2. Z. Shemsi Hajrizi pezullohet nga puna dhe detyrat e tij me pagesë prej 50% të pagesës bazë, duke filluar nga data 18.10.2016 dhe zgjatë deri në përfundimin e procedurës penale*”.
13. Në vendimin për pezullimin e marrëdhënies së punës së parashtruesit të kërkesës, në këshillën juridike, thuhet:

“Kundër këtij vendimi, pala e pakënaqur mund të paraqesë ankesë në Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës brenda 30 (tridhjetë) ditësh nga dita e pranimit të këtij vendimi”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

14. Parashtruesi nuk ka specifikuar në kërkesë se cilat të drejta dhe liri të garantuara me Kushtetutë i janë shkelur me vendimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës, por ai deklaroi: “*kërkesa ime drejtar Gjykatës Kushtetuese ka të bëjë me Interpretimin e Vendimit nr. 1239/19.10.2016 pikën dy/2/ [...]”*.
15. Parashtruesi i kërkesës pretendon se edhe pse në pikën 2 të Vendimit të kontestuar parashihet se parashtruesi do të marrë pagë prej 50%, deri në përfundimin e procedurës penale, kjo, sipas parashtruesit të kërkesës ka ndodhur deri në muajin shtator 2018. Parashtruesi i kërkesës pretendon se të ardhurat personale i janë ndalur pa të drejtë nga 1 tetori 2018.
16. Parashtruesi pretendon: “*Nuk kam ushtruar ankesë fare në Këshillin e Pavarur Mbikqyrës, pasi që Prokuroria ushtroi-ngriti aktakuzë. Unë kam besuar se procedura gjyqësore do të kryhet shpejt, por ajo zgjati 2 vite e më shumë*”.
17. Parashtruesi kërkon nga Gjykata që të marrë vendim detyrues për vazhdimin e pagesës së pagës prej 50%, deri në përfundim të procedurës penale.

Pranueshmëria e kërkesës

18. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
19. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksiuni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
(...)
7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

20. Gjykata gjithashtu i referohet edhe nenit 47.2 të Ligjit, i cili parasheh:
- “[...] 2. Individ mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
21. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh edhe rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:
- “[...] (b) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse janë shteruar të gjitha mjetet efektive të përcaktuara me Ligj kundër aktgjykimit ose vendimit të kontestuar.”
22. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës e konteston Vendimin e Ministrisë së Drejtësisë me nr. 1239, të 19 tetorit 2016, me të cilin i është pezulluar marrëdhënia e punës.
23. Gjykata gjithashtu konstaton se në vendimin për pezullimin e marrëdhënieς së punës së parashtruesit të kërkesës, ndër të tjera, në Këshillën juridike ishte theksuar se pala e pakënaqur mund të paraqiste ankesë në Këshillin e Pavarur Mbikëqyrës brenda 30 (tridhjetë) ditësh nga dita e pranimit të Vendimit.
24. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka vepruar sipas udhëzimit të paraparë në Këshillën juridike të vendimit të kontestuar.
25. Prandaj, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës, pas marrjes së Vendimit për pezullimin e marrëdhënieς së tij të punës më 10 tetor 2016, nuk ka ndërmarrë asnje veprim juridik, përkatësisht nuk i ka shfrytëzuar mjetet juridike të parapara me ligj, me të cilat ka mundur të tentojë të kontestojojë ligjshmërinë e vendimit për ndërprerjen e marrëdhënieς së punës.
26. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës ka pasur në dispozicion mjetet juridike para gjykatave të rregullta të cilat ishin efektive, dhe kanë mundur të korrigojnë shkeljet e pretenduara, por parashtruesi i kërkesës nuk e ka bërë këtë.
27. Gjykata konklidon se parashtruesi i kërkesës, në rastin konkret, ka hequr dorë nga e drejta e tij për ta shfrytëzuar mjetin juridik i cili, në pajtim me ligjin e zbatueshëm, ishte në dispozicion të tij, prandaj, konkludohet se ai nuk i kishte shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj (shih rasti i Gjykatës Kushtetuese, nr. KI07/09, *Demë dhe Besnik Kurbogaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 19 majit 2010, paragrafët 28-29).
28. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se parimi i subsidiaritetit dhe rregulli i shterimit të mjeteve juridike nga neni 113.7 i Kushtetutës, neni 47 i Ligjit dhe rregulli 39 (1) (b) i Rregullores së punës i obligon ata që dëshirojnë të paraqesin lëndën e tyre në Gjykatë, që së pari të shfrytëzojnë mjetet efektive juridike të disponueshme me ligj.

29. Në të vërtetë, parimi dhe rregulli bazohet në supozimin se ekzistojnë mjete efektive juridike të cilat janë në dispozicion në raport me shkeljen e pretenduar në gjykatat e rregullta. Në të vërtetë, mekanizimi i mbrojtjes i themeluar me Konventë është subsidiar në raport me sistemin e rregullt të gjyqësorit që mbron të drejtat e njeriut (shih, *mutatis mutandis*, rastet e GJEDNJ-së *Akdivar dhe të tjerët kundër Turqisë*, 16 shtator 1996, paragrafi 51; dhe *Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar*, i 7 dhjetorit 1976, paragrafi 48; shih gjithashtu, Gjykata Kushtetuese rasti KI42/15, Aktvendim për papranueshmëri i 4 korrikut 2016, paragrafët 34 dhe 35).
30. Vlerësimet më lart janë në përputhje me jurisprudencën e GJEDNJ-së, e cila ka vërtetuar se “*parashtruesi i kërkesës kurrë nuk e ngrehu këtë ankesë (...). Prandaj, kjo ankesë duhet të refuzohet për shkak të moshterimit të mjeteve juridike vendëse (...)*”. (Shih rastin e GJEDNJ-së, *Erzebet PAP kundër Serbisë*, kërkesa nr. 44694, 21 qershori 2011, paragrafi 3).
31. Prandaj, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës nuk i ka shtuar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj, dhe se kërkesa është e papranueshme në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47.2 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së punës, më 4 shtator 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Remziye Istrefi-Peci

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

